

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115227010
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5115227010.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobkyne: Ing. S. J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, M., zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária Kadura a spol., so sídlom ul. Republiky 16, 010 01 Žilina, IČO: 47 251 671, proti žalovaným: 1/ Mgr. J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Q. XX, XXX XX M., zastúpený JUDr. Ľubošom Danišom, advokátom, so sídlom Y. X, XXX XX Y. E., 2/ J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. č. XXX, zastúpená spoločnosťou Burian & partners, s.r.o., so sídlom V. Tvrdeho 819/1, 010 01 Žilina, IČO: 47 254 483, v konaní o neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu, o odvolaní žalovaného v rade 1/ a o odvolaní žalovanej v rade 2/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 8C/414/2015-143 zo dňa 19. septembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 8C/414/2015-143 zo dňa 19. septembra 2018
p o t v r d z u j e .

Žalobkyňa má voči žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom určil, že zmluva o prevode obchodného podielu uzatvorená medzi žalovaným v rade 1/ a žalovanou v rade 2/ zo dňa 09.04.2015, ktorej predmetom je obchodný podiel v spoločnosti SCAFF - REAL, s.r.o., IČO: 44 837 941, so sídlom Mariánske námestie č. 161/20, Žilina, je neplatná (výrok I.). Žalobkyňa priznal voči žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou na súde dňa 07.09.2015 sa žalobkyňa domáha voči žalovaným v rade 1/ až 2/ určenia neplatnosti Zmluvy o prevode obchodného podielu v spoločnosti SCAFF-REAL, s.r.o., so sídlom Mariánske námestie č. 161/20, Žilina, IČO 44 837 941, uzatvorenej dňa 09.04.2015 medzi žalovaným v rade 1/ a žalovanou v rade 2/ a náhrady trov konania.
3. Okresný súd rozsudkom č.k. 8C/414/2015-50 zo dňa 06.06.2016 žalobu zamietol a žalovaným v rade 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na navrhovanom určení, lebo podľa skutkového stavu zisteného ku dňu rozhodnutia súdu došlo k zvráteniu faktických následkov žalovaného prevodu obchodného podielu v spoločnosti SCAFF-REAL, s.r.o., zo žalovaného v rade 1/ na žalovanú v rade 2/, keďže žalovaný v rade 1/ je od 19.01.2016 výlučným spoločníkom tejto spoločnosti. Pre rozhodnutie súdu je pritom podstatný skutkový stav existujúci v čase rozhodnutia súdu vo veci samej. Navrhované určenie by v čase rozhodnutia súdu ani nebolo možné zapísať do obchodného, resp. iného verejného registra tak, aby v danom čase samotné malo obsahový význam. Okresný súd zdôraznil, že právo nepostihuje hypotetické správanie osôb, ale poskytuje právnu ochranu proti konkrétnemu právom predvídanému

správaní účastníkov právnych vzťahov, preto na uvedenom nič nemení ani hypotetická možnosť ďalšieho obdobného správania.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením sp. zn. 6Co/25/2017 zo dňa 31.03.2017 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uviedol, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalovanej v rade 2/, ktorá nadobudla obchodný podiel na základe Zmluvy zo dňa 09.04.2015, bolo zakázané prevádzať obchodný podiel. Pokiaľ tak následne učinila, treba považovať daný právny úkon za absolútne neplatný, na ktorú okolnosť musel súd prihliadať z úradnej povinnosti. Pokiaľ sa žalovaní snažili v spore prezentovať názor, že tu nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení z dôvodu tzv. spätného prevodu, krajský súd túto argumentáciu neprijal, pretože vychádzala z protiprávneho, a teda neplatného právneho úkonu. Na neplatnosť uvedeného úkonu by musel súd prihliadať v akomkoľvek súdnom konaní (napr. aj v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva), a preto treba vychádzať z predpokladu, že doposiaľ trvajú účinky Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 9.4.2015 na žalovanú v rade 2/. Skutočnosť spätného prevodu obchodného podielu, zapísaná do obchodného registra, nijako nereparuje vadnosť daného úkonu. Na základe uvedeného krajský súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, a to za účelom posúdenia predmetu sporu v zmysle tvrdeného porušenia práv žalobkyne.

5. Okresný súd sa po zrušení v poradí prvého meritórneho rozhodnutia okresného súdu a vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie zaoberal otázkou naliehavého právneho záujmu na podanej žaloby, pričom dospel k záveru, v intenciách rozhodnutia krajského súdu, že v danom prípade je naliehavý právny záujem daný.

6. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že obchodný podiel žalovaného v rade 1/ v obchodnej spoločnosti SCAFF-REAL, s.r.o., bol nadobudnutý za trvania manželstva so žalobkyňou a za finančné prostriedky patriace do ich BSM (uvedenú skutočnosť strany sporu nenamietali, a tak súd to mal za nesporné), a že došlo k prevodu tohto obchodného podielu medzi žalovanými, na základe čoho sa žalovaná v rade 2/ stala jediným spoločníkom obchodnej spoločnosti SCAFF-REAL, s.r.o.. Žalobkyňa tvrdila a žalovaní nespochybnili, že prevod obchodného podielu žalovaným v rade 1/ na žalovanú v rade 2/ bol realizovaný bez súhlasu žalobkyne a v čase po podaní návrhu na rozvod manželstva. Návrh na rozvod manželstva podala žalobkyňa dňa 25.08.2014, pričom k prevodu obchodného podielu došlo dňa 09.04.2015, t.j. v čase prebiehajúceho rozvodového konania medzi žalobkyňou a žalovaným v rade 1/. Je nesporné a ani žalovaní v konaní túto skutočnosť nerozporovali, že hodnota obchodného podielu je predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Preto úkon prevodu obchodného podielu žalovaného v rade 1/ na žalovanú v rade 2/ v čase po podaní návrhu na rozvod manželstva bol vykonaný s úmyslom zníženia hodnoty BSM po samotnom rozvode manželstva, nakoľko tá by viac nemohla byť predmetom vyporiadania spoločného majetku žalobkyne a žalovaného v rade 1/. Vo vzťahu k obchodnému podielu súd poukázal na tvrdenie žalobkyne (ku ktorému sa žalovaní nevyjadrili) ohľadom jeho hodnoty v čase prevodu, t.j. dňa 09.04.2015. V zmysle napádanej Zmluvy o prevode obchodného podielu žalovaný v rade 1/ previedol na žalovanú v rade 2/ obchodný podiel za cenu 5.000,00 Eur, pričom samotná hodnota obchodného podielu podľa vyjadrenia žalobkyne bola najmenej 280.000,00 Eur. V celkovom kontexte okolností, za ktorých došlo k prevodu obchodného podielu zo žalovaného v rade 1/ na žalovanú v rade 2/ súd prvej inštancie vyhodnocoval všetky okolnosti prevodu, vrátane tej, že ak by bola Zmluva o prevode obchodného podielu vyhodnotená ako platná, predmetom vyporiadania BSM by bola hodnota obchodného podielu určená ako kúpna cena vyplatená žalovanou v rade 2/, t.j. suma 5.000,00 Eur, pričom s ohľadom na účtovnú súvahu bola jeho hodnota v danom čase nesporne vyššia. Pri vyhodnocovaní platnosti Zmluvy o prevode obchodného podielu okresný súd v kontexte ustanovenia § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že prevod obchodného podielu jednoznačne nie je „bežná vec“, či bežný právny úkon. Aj keď do BSM nepatrí obchodný podiel predstavujúci práva a povinnosti spoločníka obchodnej spoločnosti, súčasťou BSM je hodnota obchodného podielu ako spoločné majetkové právo oboch manželov, ktoré je pri zániku BSM predmetom vyporiadania podľa zásad stanovených v Občianskom zákonníku. Prevodom obchodného podielu na tretiu osobu bez súhlasu manželky (žalobkyne) v danom prípade došlo k neprimeranému skráteniu majetkového práva žalobkyne podieľať sa na hodnote obchodného podielu, ktorá jednoznačne patrí do masy BSM. Súd pri konštatovaní neplatnosti Zmluvy o prevode obchodného podielu z dôvodu neudeleného súhlasu manželky na takýto prevod poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 22 Cdo 2453/2012 zo dňa 13.08.2014, v zmysle ktorého aj keď druhý manžel nemá právo disponovať s obchodným podielom, je nutný jeho súhlas na prevod obchodného podielu na tretiu osobu. Jedná sa o právny názor prezentovaný v rozhodovaní o rovnakej právnej otázke na základe totožného hmotnoprávneho predpisu (zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník), a zároveň sa jedná o neskoršie rozhodnutie ako žalovaným v rade 1/ citované rozhodnutie Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky sp. zn. 6Obdo/30/2009. Okresný súd poukázal aj na nejednotný prístup súdov v otázke obchodného podielu a BSM aj s ohľadom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom sa v tomto konaní priklonil k právnomu záveru o potrebe daného súhlasu druhého manžela na prevod obchodného podielu patriaceho do BSM tretej osobe. Zmluvu o prevode obchodného podielu zo dňa 09.04.2015 posúdil ako relatívne neplatný právny úkon v zmysle § 40a v spojení s § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe čoho podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel.

7. O trovách konania rozhodol okresný súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobkyni, ktorá mala v spore úspech, nárok na ich náhradu v plnom rozsahu voči žalovaným v rade 1/ a 2/.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný v rade 1/, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne. Odvolateľ sa stotožnil s právnym záverom krajského súdu prezentovaným v uznesení sp. zn. 6Co/25/2017 zo dňa 31.03.2017 o tom, že žaloba žalobkyne nemala byť zamietnutá pre nedostatok naliehavého právneho záujmu. V predmetnom rozhodnutí však krajský súd nekonštatoval, či je Zmluva o prevode obchodného podielu platným alebo neplatným právnym úkonom a žalovaní v konaní pred prvoinštančným súdom preukázali, že aj keď bola žaloba v poradí prvým rozsudkom okresného súdu zamietnutá z nesprávneho dôvodu, bolo potrebné ju zamietnuť aj pri vykonaní meritórneho posúdenia. V rámci podaného odvolania poukázali na nejednotnosť rozhodovacej praxe súdov v súvislosti s prevodom obchodného podielu jedným z manželov bez súhlasu druhého manžela, pričom dali do pozornosti viaceré rozhodnutia všeobecných súdov, v ktorých bolo rozhodnuté o nastolenej otázke náprotivne od právneho záveru, ktorý zaujal okresný súd v napadnutom rozsudku (napr. rozsudku NS SR sp. zn. 6Obdo/30/2009 zo dňa 26.11.2009, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/630/2015 zo dňa 28.01.2016). Odvolateľ ďalej namietal nesúlad podanej žaloby s ustanovením § 137 CSP, keď žalobkyňa nepožaduje, aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, ako to Civilný sporový poriadok vyžaduje a rovnako namietal postup okresného súdu, ktorý sa nijakým spôsobom nevysporiadal s ustanoveniami Obchodného zákonníka ako lex specialis k Občianskemu zákonníku.

9. Odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala v zákonom stanovenej lehote aj žalovaná v rade 2/, ktorá sa domáhala jeho zmeny tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne. Žalovaná v rade 2/ predložila súdu vlastné právne posúdenie veci, poukázala na relevantnú judikatúru a obsahovo aj argumentačne sa odvolanie žalovanej v rade 2/ zhoduje a je takmer identické s odvolaním žalovaného v rade 1/.

10. Žalobkyňa v reakcii na odvolania žalovaných uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím a žiadala jeho potvrdenie. Nestotožnila sa s odvolacími námietkami žalovaných vo vzťahu k (ne)vysporiadaniu s ustanoveniami Obchodného zákonníka, keď bola toho názoru, že Obchodný zákonník sa vzťahuje na vzťahy medzi podnikateľmi, resp. spoločníkmi obchodných spoločností a nezaobera sa majetkovými vzťahmi medzi manželmi, ktoré upravuje ustanovenie § 145 Občianskeho zákonníka.

11. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené neboli.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

13. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

14. V rámci reakcie na odvolaciu argumentáciu žalovaných formulovanú v podaných opravných prostriedkoch sa odvolací súd v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými

pochybeniami okresného súdu. Je potrebné poukázať na zodpovednosť odvolateľov za obsahové vymedzenie podaných odvolaní, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

15. Za správnu považuje krajský súd východiskovú úvahu okresného súdu o existencii naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení neplatnosti Zmluvy o prevode obchodného podielu; uvedené nebolo namietané ani odvolateľmi v podaných opravných prostriedkoch.

16. Odvoláciu námietku žalovaného v rade 1/ o nesúlade podanej žaloby s ustanovením § 137 CSP považoval odvolací súd za nedôvodnú. Konanie v danom prípade začalo podaním žaloby na súde dňa 03.09.2015, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Prípustnosť určovacej žaloby bola v tom čase upravená v ustanovení § 80 písm. c) O.s.p., v zmysle ktorého sa možno pred súdom žalobou domáhať určenia, či tu právny vzťah je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Od 01.07.2016 nadobudol účinnosť procesný kódex Civilný sporový poriadok, v zmysle ktorého podľa prechodných ustanovení sa právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Žalobkyňa sa v danom prípade domáha určenia neplatnosti Zmluvy o prevode obchodného podielu a v konaní bol preukázaný naliehavý právny záujem na takomto určení, na základe čoho zostala aj po zmene procesnej úpravy takáto žaloba v zmysle § 137 CSP prípustná.

17. Žalovaní v rade 1/ a 2/ vo svojich opravných prostriedkoch zhodne poukázali na rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov SR v súvislosti s otázkou potreby súhlasu druhého z manželov na prevod obchodného podielu, pričom boli toho názoru, že takýto súhlas nie je potrebný. Zároveň poukázali, tak ako už aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, na nejednotnosť rozhodovacej praxe súdov v danej problematike.

18. Krajský súd v danom prípade, s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a osobitosti prejednávanej veci, dospel k záveru a stotožnil sa s výkladom rozhodovacej praxe všeobecných súdov, v zmysle ktorých je súhlas druhého manžela na prevod obchodného podielu patriaceho do BSM potrebný.

19. Súd prvej inštancie sa v danom prípade, s prihliadnutím na nejednotnosť prístupu k problematike súhlasu druhého manžela s prevodom obchodného podielu v rozhodovacej praxi všeobecných súdov, priklonil k jednému z existujúcich názorov, pričom svoje rozhodnutie riadnym spôsobom odôvodnil, poukázal na rozhodovaciu prax súdov a zároveň sa vysporiadal aj s názorovým protipólom obsiahnutým v súdnych rozhodnutiach, na ktoré poukazoval žalovaný v rade 1/. Rovnako ako okresný súd, aj odvolací súd sa argumentačne priklonil k právnemu záveru, v zmysle ktorého je súhlas druhého manžela na prevod obchodného podielu patriaceho do BSM s poukazom na § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka potrebný. Odvolací súd zároveň v súvislosti s odkazmi žalovanej sporovej strany na viacero rozhodnutí všeobecných súdov SR dodáva, že z ustanovenia § 193 CSP vyplýva, ktorými rozhodnutiami je súd pri rozhodovaní konkrétnej veci viazaný. Vo vzťahu k prvoinštančným súdom podporne prezentovanému právnemu názoru vyplývajúceho z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 2453/2012 zo dňa 13.08.2014 je potrebné poukázať na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 48/2012 zo dňa 28.3.2012, v zmysle ktorého „aj keď judikatúra súdov iných štátov je pre slovenské právne prostredie nepoužiteľná, ústavný súd poukázal na uvedené rozhodnutie českého súdu preto, lebo sa s ním stotožňuje, preberá ho, a predovšetkým ho považuje za ústavne konformný výklad“, teda výklad a postup súdu prvej inštancie bol právne udržateľný.

20. Nakoľko v danom prípade súhlas žalobkyne ako manželky žalovaného v rade 1/, ktorý obchodný podiel previedol na žalovanú v rade 2/, nebol daný, súd prvej inštancie vyhodnotil Zmluvu o prevode obchodného podielu zo dňa 09.04.2015 v zmysle § 40a v spojení s § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako neplatný právny úkon.

21. Na uvedenom správnom právnom závere okresného súdu nič nezmenila ani odvolacia argumentácia žalovaných o tom, že okresný súd pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy ustanovenia Obchodného zákonníka. Okresný súd sa správne zaoberal pre rozhodnutie vo veci podstatným ustanovením § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na zistený stav aplikoval ustanovenie § 40a Občianskeho zákonníka týkajúce sa dôvodného uplatnenia relatívnej neplatnosti právneho úkonu. Otázka súhlasu na prevod obchodného podielu podľa ustanovení Obchodného zákonníka nijakým spôsobom nerieši otázku súvisiacu s nakladaním s obchodným podielom v prípade manželov, na základe čoho okresný súd správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka.

22. Z obsahu podaných odvolaní je zrejmé, že žalovaní sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu tak, ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a súdu predkladali svoje subjektívne právne závery, ku ktorým mal okresný súd v danom prípade dospieť. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04).

23. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, nakoľko odvolania žalovaných v danom prípade nemali opodstatnenie a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, tento rozsudok okresného súdu v meritórnom výroku I. ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP p o t v r d i l .

24. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok II.), vo vzťahu ku ktorému odvolatelia neprodukovali žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu, ktorý však plne zodpovedá plnému úspechu žalujúcej sporovej strany v konaní pred súdom prvej inštancie a zákonným ustanoveniam v ňom citovaným.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobkyni ako úspešnej procesnej strane v rámci tohto štádia konania nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalovaným, ktorí v ňom úspech nemali. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

26. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).